

Gedenk in uw H. Eucharistieviering en uw
persoonlijk gebed de ziel van
de heer

OMER ROELS

zoon van wijlen

Augustinus Roels en Victoria Surdiacourt
geboren te Deftinge op 18 november 1887 en zacht
in de Heer ontslapen op 18 mei 1970,
gesterkt door de H. Sakramenten van de zieken.

Een mens neemt in de dood mee precies zoveel
als hij tijdens zijn leven gegeven heeft.

Zijn volle aandacht ging naar de trouw aan de
diep-ingewortelde en christelijke tradities die hij
van huis uit had meegekregen. Bij hem vonden allen
een bezielende kracht voor arbeid, gewetensvolle
plicht, stille toewijding en meelevende kommer om
de anderen.

Zijn hele leven was een schone hymne aan de
arbeid. Zo trok hij een spoor, een rechte lijn van
moed, standvastigheid en zin voor verantwoorde-
lijkheid. Deze lijn trok hij door in het uur van een-
zaam worden, van niet meer te kunnen, en dan
het lijden dat hij moedig doorstond.

Gedurende vijftig jaren bracht hij hulde aan de
Heer in de Processie, voor hem was het een ge-
loofsbelijdenis en een voorbeeld voor de anderen.
Zijn laatste heengaan bracht hem de zekerheid dat

de tocht naar de Heer gewaarborgd was. Rustig en
kalm nam hij afscheid van de omgeving, met een
heldere geest ging hij naar de eeuwigheid.

Beminde neven en nichten, in een dankbaar ge-
denken, wat wij bidden noemen, zullen we elkan-
der blijven ontmoeten. Ik dank u om de trouwe
genegenheid. U vooral Amandine blijf ik eeuwig
gedenken als dank om de jarenlange toewijding in
zorg en meeleven bij dag en bij nacht. De Heer
beware en zegene u allen in die schone familie-
geest.

Beste broer, bloedverwanten en vrienden, we
waren sterk aan mekaar verbonden. We blijven nu
voor elkaar bidden, zo blijven we één, al zijn we
tijdelijk van mekaar gescheiden.

H. Ursmarus, patroon van mijn parochie, wees
mijn voorspreker bij de Heer.

De families

ROELS en SURDIACOURT

danken u voor uw gebeden
en blikken van deelneming
hun betoond in hun rouw.

Uitg. O. Van Ruyskensveld, Deftinge